

~ La începutul verii ~

Ionut G. Marcea

~ La începutul verii ~

Durerile nu m-au lăsat o zi,
nici gândurile negre nu-mi dau pace,
ai dispărut și-ntârzii să mai vii
la geamul meu unde lumina tace.

te simt mereu în propria retină
o scuză nu-mi găsesc să te aduc în prag,
rămân pierdut pentru o simplă vină,
și totuși nu-nțeleg de ce-s așa pribeag.

cobor iarăși privirea, înspre oglinda rece
și tremur în odaie de parcă este frig,
mă las purtat de timpul care trece
și mă gândesc o clipă să te-ating.

dar cum ar fi printr-un măreț ecou
să ne-auzim pe la lăsatul serii,
ca Luna să rămână bibelou
și noi să strălucim, la începutul verii.

Versuri: Ionuț Georgian Marcea
30-05-2018